

Alaska

Foto: Pierre Eriksson

Alaska regnes for en tysk rase

Selv om svarte ensfargede kaniner historisk beskrives så langt tilbake som på 1600-tallet, og skal også være godt kjent på 1700-tallet, må vi merkelig nok til 1907 for å starte på historien om Alaska. Det var tyskeren Max Fischer fra byen Gotha, som i 1907 startet med å fremavle en svart pelskanin, som skulle ha ispedd lange hår med hvite spisser! Pelsen skulle nemlig være en imitasjon av den såkalte alaskareven. Så derav rasenavnet Alaska. Max Fischer, hadde som flere av andre oppdrettere som tilskrives æren av å ha frembragt en rase, ikke særlig genetiske kunnskaper (det var lite kjennskap til ar-

velighet omkring kaniners farge- og tegningsanlegg på den tiden).

Etter over 3 års oppdretterarbeid utstilte Fischer sine svarte kaniner med hvite hårspisser for første gang i 1910.

Som grunnlag i avlen nevnes «das schwarze Deutsche Kaninchen», egentlig ikke en rase, en «oppsamlingsgruppe» for kaniner i flere farger og tegninger.

Ensfargefaktoren

Men for Fischer var det altså de svarte «Deutsche Kaninchen» som var av interesse og han skulle avle fram dyr med tydelige hvite hårspisser. Da var det naturlig å bruke Sølvkaniner (andre raser nev-

nes også, om en skal tro på at det ble brukt tegningsraser, er vanskelig, for det må jo bare ha skapt problemer). Det er en mutasjon i en viltgrå kanins fargeanlegg som er nok til å skape en ensfarget svart kanin. Ensfargefaktoren opphever de beltevis inndelte pelshår og den uens fordeling av fargen over hele kaninen, f.eks. en lysere buk. Anlegget har vi hos raser som Havana, Blå Wiener og Ekorn (hvor det også er kombinert med andre fargemutasjoner). Står det alene får en den svarte farge på viltgrå kaniners hårspisser utbredt i hele pelsen, unntatt i bunnfargen, hvor den viltgrå kanins blå bunnfarge beholdes.

To typer svarte kaniner

Vi må også denne gang nevne Friedrich Joppich (tysk kaninavl store ekspert), for han utstilte i 1908 ensfargede rent svarte kaniner - og merkelig nok i Sveits. Men Joppich hadde ikke avlet frem noe nytt. De svarte kaniner var de samme ensfargede som kommer i svarttegnede scheckekull, her altså fra Engelsk Schecke. Dette står også beskrevet i hans bok fra 1959: *Das Kaninchen*. Men svarte var de, og de avlet rent, og det vi i dag benevner alaskasvarte. Med denne utvikling oppsto to avlsretninger for Alaska. Fischers svarte kaniner med hvite lange stikkelhår (som viste seg som en dårlig etterligning av

Foto: Bjørn Egeland

Bildet er fra LU 1997, NKFs 100-års-jubileumsutstilling, hvor det ble utstilt 2141 kaniner, hvorav 96 var Alaska.

Og Alaska var en meget populær rase med en mengde med kvalitetsdyr, den var en forhåndsfavoritt, til både denne LU og øvrige utstillinger. Erik Arntzen ble da også LU-vinner med sine flotte Alaska - 287p. Erik satset enormt på rasen og kom med topp dyr år etter år

alaskareven) og så de helt svarte. Og det ble som vi vet de svarte som «vant», men med Fischers forsøk på å imitere alaskareven har vi forklaringen på rasenavnet. Slik vi kjenner Alaska i dag, skal det jo være en dyp ren svart blank kanin, hvor hvite hår er en feil. Og historien forteller oss det har vært en lang vei å gå med å avle bort de hvite hår. Flere Standarder fortalte nemlig i 1920-årene at hvite hår eller hårspisser ikke var noen feil. I en dansk Standard fra 1921, beskrives det nemlig slik: Dyr med 20-30 hvite hår fordelt over hele pelsen utelukkes ikke fra premieringen. Standarder fra rundt 1930 forteller at enkelte hvite hår er en liten feil, men mange er en stor feil. Fra 1940 fremgår beskrivelsen av en Alaska å være en rent svart kanin og hvite hår er feil.

Den svarte farge er særpreget

Med god utvelgelse av de linjer hvor forekomst av hvite hår ikke er til stede, så blir følgelig problemet med hvite hår enklere etter hvert. Men fargen skal også preges av pen og god glans. For, skal en oppnå en riktig sterk glans, som gir en dyp svart og pen Alaska, må en også ha god pelskvalitet. Det er derfor viktig å avle med dyr som har god dekkhårmengde, og en må unngå å bruke dyr som har lang pels. Dekkfargen skal gå langt ned mot hårbunnen, og hvor bunnfargen er mørke blå.

Alaskaklubben ble stiftet 25.02.1990

Raseoversikten på LU-1989 viser én rase med en stigende popularitet: Alaska med 36 dyr. LU-1990: 101 Alaska og spesialklubb stiftes med følgende i styret: Gullik Klepaker, Pål-Eirik Iversen og Geir Hovde (Geir vant LU-1990 med Tan).

LU-1991: 162 Alaska fra 22 utstillere. Sigbjørn Thorvaldsen nr 2 og Tor Olav Haugland nr 3, begge med 286p.

En flott Alaska-hann til Johnny Lyshaug, som flere ganger har fått sine fortjente 96

LUU-1991: 85 Alaska og største rase. Alf Gunnes har en pen Alaska i 96p, tar BiS. LU-1992: 195 stk Alaska er jo fantastisk! Roy Thorstensen ble best med 5.-plass.

LUU-1992: 135 Alaska - og viser at rasen er i støtet, Odd Lindgren vinner, og Alaska finner vi også på 3.- og 4.-plass.

LU-1993: 151 Alaska fra 21 utstillere.

LUU-1993: Alaska er største rase, 163 dyr og «alaskakongen» Erik Arntzen vinner.

LU: 1994: 131 Alaska og Erik Arntzen igjen suveren i toppen med 287p.

LU-1997: 96 Alaska og Erik Arntzen vinner NKFs 100-års-jubileumsutstilling, 287p.

LU-1998: 89 Alaska og Erik Arntzen suverent til topps med 288p.

LUU-1998: 51 Alaska og Erik Arntzen vinner med klar margin. LU-1999: 90 Alaska, Svein Egil Olsen nr 2, Erik Arntzen nr 3.

LUU-1999: Erik Arntzen vinner.

LU-2000: 90 Alaska, Erik Arntzen vinner.

LUU-2000: 55 Alaska og Erik Arntzen nr 2.

LU-2001: Alaska og Arntzen nok en gang.

LUU-2001: 37 Alaska og Arntzen vinner.

LU-2002: 72 Alaska og Erik Arntzen suverent til topps; 288p. LUU-2002: 36 Alaska og Erik Arntzen nr 1. LU-2003: 56 Alaska

Pen Alaska-hu på 31 mnd til Ingrid Harmens, 95,5p på LU/NM-2013

og Arntzen vinner. LU-2004: 42 Alaska, Johnny Lyshaug nr 3 og blir også nr 3 på LUU-2005. LU-2007: 47 Alaska, Erik Arntzen nr 3. LUU-2008: Johnny Lyshaug nr 2, samt får BiS, og nr 2 også på LUU-2009. LUU-2012: 26 Alaska fra 5 utstillere og Kjell Randby blir nr 3. LU-2013: 19 Alaska, Ingrid Harmens nr 2, samt tar BiS. LUU-2013: 25 Alaska, 4 utstillere, Johnny Lyshaug best. LUU-2014: 18 Alaska, Reidar Eikeland blir nr 3. LU-2015: 25 Alaska og Reidar Eikeland tar nok en bronse. LUU-2015: 22 Alaska, Johnny Lyshaug nr 8. LU-2016: 29 Alaska, Johnny Lyshaug nr 2. Som det fremgår av denne oversikt er det

LUU/NM-2008: Johnny Lyshaug tar sølvplass og har en pen Alaska som blir BiS

en utrolig merittliste Alaska har på våre landsutstillinger. Utbredelsen og populariteten var enorm på 90-tallet; 195 Alaska utstilt på LU-1992 er ganske utrolig.

Alaska – en mellomstor rase

Vi må nok si at Alaska kjennetegnes som en robust, kompakt og forholdsvis kraftig kanin. Alaskas kroppsform har også vært dens varemerke med god bredde, og ikke bare bak, men kraftig og fyldig også foran, og med en flott rygglinje.

Vekten: Der sier Nordisk Kaninstandard at idealvekt som voksen og altså 5 poeng, er fra 3,01 til 3,7 kg.

LU/NM-2013: Ingrid Harmens stiller med pene Alaska, blir nr 2 og tar BiS